

λοτιμίας. Καί ὅμως ἡ ἀλήθεια ἀπεκάλυφθη καὶ ἀνωμολογήθη ἀκουσίως. Αὐτὸς ὁ πρωτοφύλαξ τῆς ἐθνικῆς φιλοτιμίας Κ. Φιλῆμων, εἶπεν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς, ὅτι νοσοκομεῖον, δυνάμενον νὰ περιλάβῃ μὲν 150 ἀσθενεῖς, περιέλαβε 350 καὶ ἠδύνατο νὰ εἴπῃ πλειότερους. Τοῦτο ἀρκεῖ. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν καθαρίότητα, δὲν εἶπε τις ποτέ, ὅτι ἐντὸς 24 ὥρων δὲν εἶναι εἰς κατὰστασιν ἢ ἐξουσίᾳ νὰ καθαρῶν ἐν νοσοκομείον. Ὡς πρὸς τὴν νοσηλείαν δέ, ἡ ἀνάκρισις οὐδεμίαν ἔχει ἀξίαν, δι' οὓς λόγους πάντες ἐννοοῦσι.

Μίαν ἐτι περὶ τῆς οὐσιώδη ἔχομεν νὰ κἀνωμεν εἰς τὸν γεννητὸν βουλευτὴν Ἀττικῆς. Ὁμίλησε περὶ τῶν στρατιωτικῶν νοσοκομείων τῶν Ἀθηνῶν, καὶ οὐδὲν εἶπε περὶ τῶν στρατιωτικῶν νοσοκομείων τῶν ἐπαρχιῶν. Ἀλλὰ γνωστὸν, ὅτι τὰ τῶν Ἀθηνῶν ἦσαν καὶ εἶναι περὶ τὴν ἀνάκρισιν, συγκρινόμενα πρὸς τὰ τῶν ἐπαρχιῶν, εἰς τὰ ὅποια καθολοκληρίαν καὶ καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν ἐφαρμόζεται ἡ ἐπινομή τοῦ τάφου, ἢ ὁ κ. Πάλλης ἀπέδωκεν εἰς τὸ ἐνταῦθα νοσοκομείον. Ἄς ἐπιστήσῃ λοιπὸν καὶ ἐπὶ τούτων τὴν προσοχὴν τοῦ. Περὶ τῶν ἀπεναντίων ἀδελφῶν νὰ ἐφοδιαζῶσι διὰ λεπτομερῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου πληροφοριῶν τὸν τύπον τῆς πρωτεύουσας. Ἄς ἐννοήσῃ τέλος οἱ πάντες, ὅτι δὲν ὑπάρχουσιν ἐν Ἑλλάδι στοιχεῖα ἄλλα ἢ νὰ μεριμνήσῃ καὶ νὰ διορθώσῃ, ἢ ἡ Βουλὴ καὶ ὁ τύπος, μ' ὅλας τὰς ἀτελείας, τὰς βραδύτητας καὶ ἐνίοτε τὰς μεροληψίας.

Περὶ δὲ τῆς ἀσχετοῦς κατὰστάσεως τῶν στρατιωτικῶν φυλακῶν τῆς πρωτεύουσας, θέλομεν διαλάβει εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

Δὲν εἶναι ἤδη ἡ πρώτη φορά καθ' ἣν ἐν κρίσει περιστασίαι κατεδείχθη ἡ ἀτέλεια τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ στρατοῦ. Αὕτη δὲν ἐπρονόησε περὶ κατασκευῆς νοσηλευτικῶν παρεκκλήσεων, περὶ ἐφοδιασμοῦ τῶν ἀναγκῶν, περὶ ἐγκρίτου καταρτίσεως τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐπικούρων, τὰ πάντα δὲ πάντοτε ἐνήργησε βραδύως καὶ ἀτελῶς, καταδεικνύουσα εἰς ὅλας τὰς ἐνεργείας ἀγνοίαν, ἀνεκτικότητα, ἀπειρίαν, ἔλλειψιν προνοίας, καὶ ἐπὶ πᾶσι πνεύμα συγκεντρωτικῶν ἐγωισμῶν καὶ ἐμμονῆς εἰς τὰ κακῶς κείμενα. Ἀπέναντι πολέμου ἐπικειμένου, ὁποῖον ἔλαβεν ἡ ὑπηρεσία αὕτη πρόνοιαν περὶ κατὰστάσεως ξένων χειρουργῶν ἐπικούρων, τῶν ἡμετέρων ὄντων προδήλως ἀνεπαρκῶν; Ὅποῖον ἔλαβε πρόνοιαν περὶ ἀσκήσεως τῶν ἡμετέρων εἰς τὰ τῆς χειρουργίας; Ἡ περὶ τοῦ παρελθόντος ὀφείλει νὰ κατὰστήσῃ ἡμᾶς ἤδη λίαν ἐπιφυλακτικούς. Μίαν μόνον ὑπενομιζόμεν περίπτωσιν γνωστὴν τοῖς πασίν, ὅτι ἡ ἱατρικὴ ὑπηρεσία ἡ ἀκολουθήσασα τὸν ἐξ ἐπτά καὶ ἐπέκεινα χιλιάδων ἀνδρῶν εἰσερχόντων τῷ 1878 εἰς Θεσσαλίαν στρατὸν, συνίστατο εἰς ἓνα καὶ μόνον ἱατρὸν, τὸν ἀξιότιμον Κ. Ἀθνακίου, καὶ αὐτὸν στερούμενον πνεύματος ἐνεργείας!

Δὲν δυνάμεθα νὰ καταλήξωμεν τὸν λόγον, χωρὶς νὰ ἐπισημώμεν εἰς τὸν ἀξιότιμον κ. Πάλλην, ὅτι διὰ τῆς ὑπὲρ τῶν στρατιωτικῶν ἀσθενῶν καὶ φυλακισμένων παρεμβά-

σεως τοῦ ἀνῆλθε διὰ μᾶς εἰς τὴν θέσιν ἐνὸς τῶν εὐεργετικωτέρων ἀνδρῶν τῆς κοινωνίας μας. Τὴν αὐτὴν φιλόφρονον καὶ θαρραλέαν ὁδὸν ἀκολουθῶν καὶ εἰς τὸ μέλλον πολὺ θέλει ὑψωθῆ.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ὁ ἀφελὴς τρόπος, δι' οὗ ὁ παρ' ἡμῶν ἀνταποκριτὴς τοῦ Φιγαρῶ ὁμολογεῖ, ὅτι ἔμεινε ἐμβρόντητος ἐκ τοῦ θαυμασμοῦ, τῆς ἐκπλήξεως καὶ τῆς ἀπορίας, εὐρίσκων τάπητας, ἀεριόφως, λευκοὺς λακιδέτας, γυμνοὺς ὤμους, πόλκων, περὶ τὰ καὶ ψελλισμοὺς τῆς Γαλλικῆς ἐν Ἀθήναις, τὰς ὁποίας ἐνόμιζε πρὶν κωμῶπολιν περιέχουσιν μόνον ἀρχαϊότητας, γλαυκὰ καὶ κληκκίαι, ἀποδεικνύει πόσον ἀριθμῶν εἶναι ὁ παρὰ τοῦ Βίσμαρκ ὁρισμὸς τοῦ Γάλλου ὡς διπλοῦ: «γνωρίζοντος τὰ πάντα, πλὴν τῆς στοιχειώδους γεωγραφίας».

Ὁ πλὴν τῶν ἀνταποκρίσεων τούτων ἀναγινώσκων ὅσα γράφονται σήμερον ὑπὲρ ἡμῶν εἰς ἐφημερίδας καὶ ἐπιθεωρήσεις ὑπὸ εὐγενῶν Εὐρωπαϊκῶν, ἐπιδιωκόντων τὴν εἰδικότητα ν' ἀγκυρῶσι τοὺς Ἕλληνας; ὡς ἄλλοι τοὺς ἀλέκτορας ἢ τοὺς θηρευτικούς κύνας, καὶ ὁ παρεβόλων τὰ ἀναμνηστικὰ ταῦτα πρὸς ὅσα ἔγραψον ὑπὲρ τῆς γενεᾶς τοῦ ἀγῶνος οἱ Βύρωνες καὶ Σκωττικῶν, καταλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ πειρασμοῦ νὰ εἴπῃ: «Κατὰ τοὺς Ἕλληνας καὶ οἱ φιλέλληνας».

Καθὰ ἠκούσαμεν ὁ μὲν ἀξιότιμος κ. Τσιγκρὸς ἐθεώρησεν ὡς ὀπωσθὸν δυσκλόγον τοῦ ἀξιωματοῦ καὶ τῶν ἀξιώσεων αὐτοῦ τὸ νὰ ὀνομασθῆ ἐν τῇ ἀνταποκρίσει τοῦ Φιγαρῶ ἀπλῶς καὶ ξηρῶς αἰεὶ μεταξὺ τῶν σπουδαίων ἐν Ἀθήναις τραπεζιῶν ἀντι Κροίτου καὶ εὐεργέτου τῆς Ἑλλάδος. Ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος ἀπεναντίας ὑπερευχριστήθη, βλέπων τὸ ὄνομα τοῦ ἐν εὐρωπαϊκῇ ἐφημερίδι, ἔστω καὶ συγκεκολλημένον μετὰ τῶν ἐπιθέτων: «κακὸς χονδράθρωπος».

Τὸ εἰρηνοδόξον τοῦ κ. Κουμουνοῦρου ἠρμήνευσε μετὰ πολλῆς ἀριθείας ὁ κ. Χατζῆ Πέτρος, παρεστήσας τῷ ἐθόγῳ ἀνταποκριτῇ τοῦ Παρισίου φύλλου: «ὅτι ἡ Ἑλλὰς οὔτε νὰ ὀπισθοδρομηθῇ δύναιται, οὔτε νὰ προχωρήσῃ».

